

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.071 van 28 mei 2002
in de zaak A. 110.849/XIV-6766.**

In zake : XXX,
 wonende te 2550 KONTICH,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 27 oktober 1980 en van Armeense nationaliteit, op 19 september 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 juli 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 7 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 5 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 8 mei 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. STALMANS die, loco Advocaat A. COUN, verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat N. DAELMAN die, loco Advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 28 mei 2001 en verklaart zich vluchteling op dezelfde dag.

1.2. Op 16 juli 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 22 augustus 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaring op het Commissariaat-generaal hebt u Armenië verlaten omwille van etnische redenen. U verklaart Armeens staatsburger en van Azerische origine te zijn. Op 15 april 2001 vernam u van uw echtgenoot, S. E. dat onbekende personen in zijn restaurant hem beledigden omwille van uw Azerische origine. U had echter steeds uw ware Azerische origine en identiteit voor iedereen geheim gehouden, ook voor uw echtgenoot. U hebt uw echtgenoot vervolgens alles verteld over uw Azerische ouders en de valse Armeense naam die de directeur van het weeshuis waar u bent opgegroeid u gegeven heeft. Dezelfde avond zijn onbekende mensen uw woning binnengedrongen en hebben u en uw echtgenoot bedreigd en geslagen omwille van uw origine. Uw man heeft de politie geroepen en deze hebben de vervolgers meegenomen. Omwille van de verwondingen van uw echtgenoot is hij naar het ziekenhuis gebracht. U bent met een vriend van uw echtgenoot meegegaan die u later naar familie in Georgië heeft gebracht. Op 18 april 2001 is uw echtgenoot gekomen en uit vrees voor verdere vervolging en gebrek aan bescherming heeft u dan beslist om te vluchten. Op 20 mei 2001 bent u naar België gereisd. Op 28 mei 2001 heeft u, samen met uw minderjarige zoon H. S., asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

Uit uw asielrelaas blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op de problemen aangebracht door uw echtgenoot S. E. Aangezien voor het door hem ingediend dringend beroep omwille van het bedrieglijk karakter van zijn asielrelaas, een bevestigende beslissing van weigering van verblijf is genomen, dient derhalve ook voor u een bevestigende beslissing van weigering van verblijf te worden genomen. Bijkomend moet in vergelijking met de verklaring van uw echtgenoot volgende tegenstrijdigheid worden vermeld. Uw echtgenoot verklaart dat u in het moederhuis omwille van uw gebrek aan identiteitsdocumenten eerst niet werd opgenomen (zie Commissariaat-generaal echtgenoot, p.3), u verklaart echter dat er in dit verband geen enkel probleem was (zie Commissariaat-generaal, p. 1-2). Bijgevolg kan er in uw hoofdte geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, worden vastgesteld.
(...).”.

2.1. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn nota een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt, met name dat de vordering niet zou voldoen aan de bepaling van artikel 3, 1/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij woont te 2550 KONTICH; dat op dit ogenblik vaststaat dat de verzoekende partij een vaste woonplaats heeft in het Rijk, waar zij impliciet woonplaatskeuze heeft gedaan; dat alle briefwisseling aan deze woonplaats kan worden verstuurd; dat dit blijkt uit de ondertekening voor ontvangst door de verzoekende partij van de aangetekende zending met ontvangstbewijs, houdende de mededeling van de zittingsdatum; dat de verzoekende partij haar Advocaat heeft verwittigd van de zittingsdatum, zodat de verzoekende partij rechtsgeldig vertegenwoordigd werd op de openbare zitting van 8 mei 2002; dat dienvolgens het doel beoogd door voornoemde bepaling werd bereikt; dat de exceptie niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt omdat de vordering niet voldoet aan de bepaling van artikel 3, 6/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name gebrek aan taalkeuze bij het verhoor op basis van artikel 35 van voormeld koninklijk besluit;

Overwegende dat uit de verklaring d.d. 28 mei 2001 van de verzoekende partij, afgelegd overeenkomstig artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) blijkt dat zij om de bijstand van een Armeense tolk verzocht tijdens de behandeling van haar asielverzoek, zodat zij het Armeens kiest voor haar eventueel verhoor;

2.3. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken aanvoert dat “het verzoekschrift (...) meer dan 30 dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing (werd) ingediend en (...) derhalve laattijdig (is)”;

dat de exceptie van onontvankelijkheid ratione

temporis wordt verworpen, aangezien de bestreden beslissing dateert van 22 augustus 2001 en het aangetekend verzoekschrift tot nietigverklaring op 19 september 2001 werd ingediend, wat tijdig is;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij het volgende aanvoert over de “middelen” :

“1. Verzoekster is België binnengekomen zonder paspoort of daarmee gelijkgesteld document en zonder reis-of verblijfsdocument op grond waarvan zij in een ander land (dan in Armenië) kan worden binnengelaten;

De enige mogelijkheid die in dergelijk geval in beginsel voor verzoekster overblijft bestaat erin dat zij dient terug te gaan naar haar land van herkomst, waar(in) zij bedreigd werd en nog steeds gevaar loopt;

Dat de onmiddellijke uitvoering van de aangevochte(n) beslissing van die aard (is) dat zij voor verzoekster een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zou berokkenen.

2. Verzoekster roept eveneens de schending van de motiveringsverplichting in, daar haar asielaanvraag, steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet, bedrieglijk en kennelijk ongegrond werd geacht;

De vermeende tegenstrijdigheden werden vastgesteld na vergelijking van de verklaring van verzoekster met deze van haar echtgenoot, de heer S. E.;

De beslissing maakt melding van : “Uw echtgenoot verklaart dat U in het moederhuis omwille van uw gebrek aan identiteitsdocumenten eerst niet werd opgenomen. (...) U verklaart echter dat er in dat verband geen problemen waren.”

Deze tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot is allerminst doorslaggevend om deze beslissing van het Commissariaat te rechtvaardigen en is enkel ingegeven om de zaak niet verder te moeten uitzoeken;

De bevestigende beslissing van weigering van verblijf is hierop nochtans wel gefundeerd.

3. Dat uit het miniem aantal gegevens in het dossier tenslotte niet met zekerheid kan uitgemaakt worden of verzoekster en haar echtgenoot in Armavir in gevaar was (waren);

Dat verzoekster en haar echtgenoot evenwel de grootste moeite hebben om hun dossier met bewijzen te staven, daar in Armavir blijkbaar niemand wil geassocieerd worden met verzoekster en haar man, laat staan zich de moeite zou willen getroosten om inlichtingen over de Azerische origine van verzoekster op te vragen en het aan haar over te maken;

Bovendien vertrouwen verzoekster en haar echtgenoot de situatie niet genoeg om aan (een) 'vertrouwenspersonen' mee te delen dat zij momenteel in België verblijven;

Enkel de voormalig(e) werknemer van het restaurant van de echtgenoot van verzoekster, met name de heer M. A. (enkel telefonisch bereikbaar op het nummer 00...) is bereid gevonden om enkele inlichtingen ter plaatse in te winnen, nl.

- het opsturen van bewijsstukken van het restaurant van de heer S.;

- bewijs dat verzoekster in het weeshuis/internaat in Artnavir verbleef, en zo mogelijk een identiteitsbewijs van haar op te sporen;

Dat met deze nieuwe elementen nog geen rekening werd gehouden, doch de beslissing enkel gebaseerd is op randgegevens, die niets met de kern van hun probleem te maken hebben.

4. Dat verzoekster, samen met haar man en kind, indien zij zouden moeten terugkeren, opnieuw het risico loopt (lopen) het slachtoffer te worden van bedreigingen en foltering, daar nu in Armavir duidelijk is uitgelekt en alom verspreid is dat zij gevlucht zijn omwille van haar Azerische origine;

Dat deze bedreigingen voor verzoekster en haar gezin alleen maar zullen toenemen en zij in hun geheel een moeilijk te herstellen nadeel uitmaken, die de schorsing van hoger genoemde beslissing zou rechtvaardigen.”;

3.2. Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geconcludeerd heeft dat de asielaanvraag van verzoekster “bedrieglijk en kennelijk ongegrond is”, zoals de verzoekende partij aanvoert in het verzoekschrift; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als determinerend motief van de bestreden beslissing aanvoert dat uit het asielrelaas van verzoekster blijkt dat haar asielaanvraag steunt op de problemen aangebracht door haar echtgenoot S. E.; dat de verzoekende partij hiertegen louter inbrengt dat zij, haar man en kind, indien zij zouden moeten terugkeren, opnieuw het risico lopen het slachtoffer te

worden van bedreigingen en folteringen, “daar nu in Armavir duidelijk is uitgelekt en alom verspreid is dat zij gevlucht zijn omwille van haar Azerische origine”; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk rekening heeft gehouden met haar Azerische origine daar hij in de bestreden beslissing stelt: “U verklaart Armeens staatsburger en van Azerische origine te zijn.”; dat hieruit volgt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van dit determinerend motief in alle redelijkheid tot de conclusie kon komen dat de asielaanvraag van verzoekster bedrieglijk is; dat de overige motieven overtollig zijn zodat de eventuele onwettigheid ervan niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing; dat de aangevoerde “middelen” niet gegrond zijn;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig mei tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.